

Nicoleta ȘTEFĂNESCU

Așa plăcute sunt diminețile de vineri! Închid ceasul deșteptător și nu mai trebuie să-l deschid până duminică seara! Gândindu-mă că e ultima zi lucrătoare din săptămână, fața mi se lăbărtează a zâmbet. Îmi târâsc pijamaua în mod sprintar până în bucătărie ca să dau drumul filtrului de cafea. Asta-mi dă timp să mă strâmb în oglinda din baie și să-mi trag de pielea feței ca să aflu cum aș arăta după o operație estetică.

Sofronie se miră cât de tare e cafeaua făcută de mine la filtru față de a lui, la ibric, deși mi-a urmat sfaturile până la ultima virgulă. Dau din umeri a neștiință. Până la urmă mi se face milă de el și îi împărtășesc secretul: eu pun și cafea.

Cu cana de cafea într-o mână, telecomanda în cealaltă, și cu țigara în colțul gurii mă pregătesc să aflu știrile. Mă interesează în mod deosebit revista presei. E un carnaval de știri politice, capi de partide puși sub urmărire penală, declarații penibile. Sofronie urmărește evoluția vremii pe internet și cântă „Toată lumea-mi zice lotru”. Pe ecranul televizorului se derulează liste cu bunurile aleșilor noștri: tablouri, bijuterii, case, terenuri. Un inventar impresionant. În naivitatea mea mă întreb când au avut timp să le cumpere.

După două țigări și o cană de cafea mă declar aptă pentru o nouă zi. Atac dușul lăsând în urmă vocea crainicului care povestește despre incendii, crime, accidente rutiere, și pe a lui Sofronie care mă face lașă. Restul știrilor le ascult în timp ce-mi pun ambalajul de stradă.

Iarna ambalajul e consistent, și Sofronie oftează după zilele de vară, uitând că nu-i place canicula. Între oftături, îmi pune două mere în geantă.

La opt dimineața plec spre metrou. Înfrunt frigul cu cojocul strâns, fularul legat la gură peste căciula bine îndesată pe urechi. Sunetele ajung la mine vătuite, ca în vis, și, după câțiva metri făcuți prin ger, mi se aburesc ochelarii de la respirația strecurată prin fular. O lume perfectă, fără sunete, fără gunoaie. Hei, cine-mi stă în drum?! Pardon, era doar o mașină parcată pe trecerea de pietoni.

Primăvara număr pomii înmuguriți, pe cei înfloriți, și pe cei leneși. Tufele de gard viu sunt perfide. Dimineața sunt doar niște bețe maronii, iar seara se fălesc cu frunze dese. Nu știu dacă să mai am încredere în ele.

Iar vara, vara mă zăpăcește bucuria căldurii și uit încotro merg sau, și mai grav, „de ce”.

Lumea metroului e diferită de lumea tramvaiului. În primul rând că românii se tem de profunzimi și nu-l prea folosesc. Din acest motiv foarte rar e înghesuiată. Oamenii sunt tăcuți și se cunosc între ei după ani de zile în care au așteptat metroul la aceeași oră, în aceeași pătrățică de gresie a peronului. Cine schimbă locul de așteptare înseamnă că are un serviciu sau sediu nou; știm care când e în concediu. De salutat nu ne salutăm niciodată, și mă gândesc să inaugurez eu acest obicei. Probabil că s-ar uita ciudat la mine, dar mi-ar răspunde, sunt convinsă.

În zilele de vineri

Mă așez și eu în pătrățica mea și mă uit la doamna pătrățica alăturată știind că o să văd eleganța întruchipată. Îi admir cizmele și mânușile din piele moale. Aș vrea să știu dacă poartă șosete de lână.

Femeile sunt întotdeauna plăcute la privit. Fac eforturi să arate bine, iar eu nu mă pot abține să nu le admir. Cu bărbații e o altă poveste. Majoritatea sunt încruntați, îmbrăcați la întâmplare, fără să le pese de starea hainelor îmbibate cu miros de tocană. Genul de bărbați care consideră gaura din izmene o îmbunătățire a sistemului de aerisire.

Dar vinerea nimic nu-mi strică buna dispoziție. Dimineața trece într-un amestec de lucru, glume și priviri aruncate înspre ceasuri: unul la mână, unul pe monitor, unul pe telefonul fix, unul pe telefonul mobil, unul pe raft. Timpul se scurge încet, ca în tablourile lui Dali cu ceasuri prelinse, care, spre jena mea, mi-au amintit întotdeauna de ouă ochiuri. E timpul să mănânc ceva.

Sofronie mă sună după prânz să-mi spună că vremea la sfârșitul săptămânii arată foarte bine. Știu sigur că deja plănuiește „ieșiri” scurte și pritocește planuri de vacanță. Cum apare o iluzie de colț de iarbă începe să se agite, să consulte hărți, articole din îngălbenita lui colecție de „România Pitorească”. Sofronie se află în treabă cu multă vervă. Mă bucur și eu de bucuria lui și-mi fac o programare la oftalmolog.

În sfârșit „se sună de ieșire” și încerc să plec. Dar sunt oprită de șeful meu care și-a adus aminte că are ceva de tradus și-i trebuie urgent. Mă apuc de treabă bălăcărindu-l. Șeful nu ripostează și, ca să-și arate mărinimia, îmi zice că pot să fumez în birou. Dar numai cât stau peste program, să ne înțelegem. În restul timpului suntem exilați în coridorul dinspre toalete, pentru că șefu' s-a lăsat de fumat și de patru ani ne mănâncă zilele făcând pe lupul moralist.

Două ore mai târziu reușesc și eu să plec spre casă. Sofronie mă așteaptă cu masa pusă și ghiocei în cănuță de lut. Îi povestesc aventurile de peste zi, între două înghițituri. Sofronie doar dă din cap și știu că nu înțelege cum pot vorbi cu gura plină. Chestie de exercițiu.

Ne petrecem seara răsfoind canalele de televiziune. Nimic interesant, nimic de văzut. Mai multe știri, *talk-show*-ri din care aflăm că prioritățile românilor sunt integrarea în Uniunea Europeană și corupția. Din păcate românii n-au aflat încă de aceste priorități, și își pierd timpul cu priorități frivole cum ar fi o casă în care să-și adăpostească familia rămasă pe drumuri după inundații, grija unei bucăți de pâine, bani pentru medicamente, ghețe pentru copii.

O lume cu priorități necivilizate. Mă întreb dacă să-mi fac griji pentru integrare. Nu de alta, dar să aibă și analiștii politici pe cineva din rândul populației de partea lor.

Mai decis, Sofronie închide sonorul și trece pe radio. Eu îmi iau o carte și mă apuc de citit. În definitiv e încă vineri și pot să stau să citesc până târziu în noapte.

RESTAURANTUL TRANSILVANIA

Vă așteptăm cu un variat menu de mâncăruri românești pregătite

CA LA MAMA ACASĂ

Organizăm mese festive, aniversări, onomastici, logodne, nunți, botezuri

MARȚI-VINERI 2 PM – 1 AM
SÂMBĂTĂ 2 PM – 4 AM
DUMINICĂ 2 PM – 2 AM

43-46 42 St. (Queens Blvd.), Sunnyside, New York

Vineri, sâmbătă, duminică
DANS, ANTREN CU RENUMITA FORMAȚIE

AMOR

Pentru rezervări sunați la:
(718) 786-9401